

Verstild verleden (35)

Ik blijf het altijd een imposant gezicht vinden, grote ronde stenen korenmolens. Een stukje vakwerk op metselgebied. Wie anno 2000 door Bellingwolde rijdt ziet *Veldkamp's meuln* (14) nog altijd staan, maar vraag niet hoe. Het muurwerk vraagt om nieuwe vaklieden. Vaklieden die de molen weer een strak uiterlijk kunnen geven.

De molen is behoorlijk hoog en dat moest in het lommerrijke Bellingwolde ook wel, wilde men in ieder geval nog enige wind vangen vanachter de eiken langs de hoofdweg.

Of de eiken langs de weg even oud zijn als de molen, durf ik niet te zeggen, maar de omvang van de bomen langs de weg doet een respectabele leeftijd vermoeden.

De ronde stenen molen te Bellingwolde werd in 1855 opgeleverd als koren- en oliemolen voor R.H. Mulder. Later kwam de molen in bezit van de familie Veldkamp. In 1956 nam de gemeente de molen over van H. Veldkamp. Het ietwat groezelige kaartje gedrukt op slecht papier laat de situatie aan het begin van de vorige eeuw zien. De molen was nog vol in bedrijf en ondanks de vele bomen in en rond het dorp, van ver goed zichtbaar. Ten oosten van de molen was het landschap deels nog 'wild, woest en ledig'. Aan de Duitse zijde van de grens was de situatie idem dito. Werkverschaffing en ruilverkaveling veranderen het landschap rond Bellingwolde aanmerkelijk. *Veldkamp's meuln* bleef bestaan. Vrijwilligers hielden de molen zelfs nog een tijd lang draaiende tot het niet meer kon, maar één ding is zeker, de molen zal ooit weer fier van lijf en leden zijn wieken laten draaien.

Veldkamp's meul'n, Bellingwolde
Foto: Collectie Wiertsema, Winschoten